

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Af skolestyrelseslovens § 27, stk. 6, fremgår det, at det enkelte skolenævn godkender, hvilke undervisningsmidler skolen må benytte, efter indstilling fra lærerrådet.

Af bibliotekslovens § 17, stk., 1, fremgår det, at skolenævnet godkender anskaffelse af materialer til skolebiblioteket efter indstilling fra lærerrådet.

I begge tilfælde udøves skolenævnets kompetence til at godkende skolens undervisningsmidler og skolebiblioteksmaterialer efter en procedure, der er aftalt mellem det enkelte lærerråd og skolenævn.

En vurdering af, om den foreliggende bog er egnet eller ikke egnet til at indgå i en seriøs undervisningssituation, afhænger af, i hvilken pædagogisk og faglig sammenhæng den anvendes.

Til yderligere belysning heraf citeres følgende fra Undervisningsministeriets vejledning: Undervisningsmidler 1988 kapitel 4.1, side 14-15:

»For folkeskolens vedkommende vil en vurdering af undervisningsmaterialerne – ud fra såvel en pædagogisk som en faglig og ideologisk synsvinkel – foruden i den lokale undervisningsplan kunne tage udgangspunkt i folkeskolelovens formålsparagraf. Dog må der her tages det forbehold, at den tager sigte på folkeskolens undervisning som helhed og ikke uden videre kan anvendes isoleret på de elementer, herunder undervisningsmidlerne, der indgår i denne helhed. Det ville f.eks. være betænkeligt, om et materiale med udpræget intolerant indhold blev karakteriseret som uegnet til at opfylde folkeskolens formål, idet det i en undervisningssammenhæng meget vel kunne tænkes netop at bidrage til at opfylde formålet ved at illustrere intolerancen.

Ligeledes må det anses for uheldigt, om materialer med ensidigt indhold på forhånd måtte underkendes. Dels vil anvendelsen af sådanne materialer tilsammen kunne bidrage til at afbalancere undervisningen, dels vil de kunne danne hensigtsmæssige udgangspunkter i arbejdet med at få eleverne til selvstændigt at vurdere og tage stilling til stoffet og dermed direkte bidrage til opfyldelse af væsentlige sider af folkeskolens formål.«

I øvrigt kan det oplyses, at bogen er beskrevet og distribueret af Landscentralen til amtscentralerne efter sædvanlig procedure. Landscentralens beskrivelse af bogen vedlægges til orientering. (Ikke optrykt her).

Bogen er en forlagsudgivelse med Dansk Røde Kors som udgiver, og den er således udgivet uden forbindelse med Landscentralen.

Følgeskrivelse til bogen fra Dansk Røde Kors vedlægges til orientering. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 701

Til statsministeren (29/3 89) af:

Ole Espersen (S):

»Hvilke oplysninger kan statsministeren give om, hvem der har ansvaret for, at der er boliger til rådighed i situationer, hvor psykiatriske patienter udskrives fra psykiatriske hospitaler?«

Begrundelse

I en årrække har det været diskuteret, hvem der har ansvaret for, at der i takt med nedlæggelsen af sengepladser på psykiatriske hospitaler og etableringen af de distriktspsykiatriske centre etableres boliger til psykiatriske patienter.

Mangelen på boliger medfører jævnlige, at de udskrevne hurtigt kommer til at leve under vilkår, der betyder, at de på ny må indlægges. Der er således næppe tvivl om, at besparelsen hurtigt ædes op af de langt større udgifter ved nyindlæggelserne.

Svar (6/4 89):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Udgangspunktet for en besvarelse af spørgsmålet er, at psykiatriske patienter er omfattet af reglerne i lov om social bistand på lige fod med andre borgere, der ikke lider af psykiatriske sygdomme.

Forpligtelsen til at tilvejebringe passende bolig-, arbejds- og fritidsforanstaltninger over for disse patienter påhviler med andre ord amtskommuner og kommuner efter de almindelige principper i bilstandsloven; det vil bl.a. sige, at kommunerne varetager de »almindelige« foranstaltninger, amtskommunerne de mere specialiserede.